

Erklæring har udtalt, at der formentlig turde være Anledning til udtryffeligt at ophæve Bestemmelserne i Reglementet af 21de November 1810 § 13 sidste Punktum og § 15 sidste Punktum om et lovbestemt Wederlag, dersom fri Bolig ikke ydes Jordemøderen, turde det herved være overset, at de nævnte Lovbestemmelser kun give Jordemødrene en Ret til at fordrø et vist Pengebeløb istedetfor fri Bolig, hvorimod hun ikke er pligtig til at modtage Pengebeløbet som Wederlag for Boligen.

De Jordemødrene efter Lovgivningen tilkommende Pengeindtægter turde derimod efter Justitsministeriets Formening allerede i Hensynet til Pengenes synkende Værdi indeholdes en tilstrækkelig Grund til at forhøje, og en saadan Forhøjelse bør formentlig indbræde baade i Henseende til den faste Pengeløn og med Hensyn til den Jordemødrene tilkommende taxtmæssige Betaling. — Naar først henses til den faste Pengeløn, da udgjør denne ifølge Reglm. af 21de November 1810 § 13 og Lov af 8de Marts 1856 § 1 for Tiden 100 Kroner for de i Kjøbstæderne ansatte Jordemødre og 60 Kroner for Distriktsjordemødrene paa Landet, hvorhos disse sidste efter 10 Aars god Tjeneste i samme Amt erholde et Alderstillsæg af 20 Kroner. Der tilkommer saaledes nu Kjøbstad-jordemødrene en større Pengeløn end Jordemødrene paa Landet, og naar det derhos tages i Betragtning, at Kjøbstad-jordemødrene maa antages at have en større Indtægt og tildeels mindre Besvær af deres Praxis end Jordemødrene paa Landet, turde der efter Justitsministeriets Formening være særlig Grund til at forhøje Pengelønnen for de Sidstnævntes Bedkommende, ligesom det da ogsaa navnlig er med Hensyn til dem, at der har lydt Klager over de nuværende ringe Indtægter. For en Forhøjelse af den faste Pengeløn have vel kun 3 af Amtsrådene og omtrent Halvdelen af Amtmændene udtalt sig, men derimod har den største Del af Fysici tilraadet en saadan, idet de navnlig have foreslaaet den forhøjet med fra 20 til 60 Kroner, hvorhos nogle af dem desforuden have tilraadet en Forhøjelse af Alderstillsæget. Efter Justitsministeriets Formening vil der heller ikke vindes en tilstrækkelig Forøgelse af Indtægterne for Jordemødrene, naar man blot forhøjer den taxtmæssige Betaling for deres Tjeneste; i de smaa og tyndbefolkede Distrikter er Høblernes Antal nemlig saa ringe, at en Forhøjelse af Taxten ikke vil have nogen væsentlig Betydning for de i disse ansatte Jordemødre, og paa den anden Side er Befolkningen i de større og folkerigere Distrikter gjenemgaaende mere velhavende, saa at der i Almindelighed, hvad ogsaa er fremhævet af flere Amtmænd, i disse ydes Jordemødrene Betaling udover Taxten, saa at en Forhøjelse af Taxten derfor heller ikke for disse Distrikters Bedkommende i Gjæningen vil medføre en væsentlig Forøgelse af Indtægten. Fysikus for søndre sjællandske Fysikat har saaledes beregnet, at Jordemødrenes

Indtægt for ydet Høbselshjælp i dette Fysikat for Aaret 1873 gjenemsnitsvis har udgjort 106 Rd., og naar tvende Kjøbstad-jordemødre ikke tages med, 89 Rd.; naar Taxten havde været dobbelt saa høj som nu, vilde Gjænnemsnitsindtægten for alle Jordemødrene have været 117 Rd., altsaa kun 11 Rd. mere, end den har været. I Aalborg Fysikat ansætter Fysikus Gjænnemsnitsindtægten for ydet Høbselshjælp til 79 Rd., i Ringkøbing Fysikat ansættes den til 70 Rd., og i Ribe Fysikat synes den at udgjøre et endnu mindre Beløb. Medens Justitsministeriet herefter anser det for klart, at man, hvis man virkelig vil forbedre Jordemødrenes Stilling, ikke kan blive staaende ved blot at forhøje Taxten for deres Tjeneste, antager man paa den anden Side ikke, at der er tilstrækkelig Grund til at forhøje den faste Pengeløn for Jordemødrene paa Landet med mere end en Tredeiel og Alderstillsæget med mere end det Halve, saa at Lønnen for Fremtiden kommer til at udgjøre 80 Kroner og Alderstillsæget 30 Kroner. En saadan Forhøjelse af Pengelønnen vil ogsaa have Betydning for Jordemøderen ved Fastsættelsen af hendes Pension ifølge Reglen i Lov af 8de Marts 1856 § 4, hvorefter Pensionen ikke kan overstige Beløbet af den faste Pengeløn, derunder indbefattet Alderstillsæget. — For de i Kjøbstæderne ansatte Jordemødres Bedkommende har Justitsministeriet som ovenfor bemærket troet, at der ikke var saa stor Grund til en Forhøjelse af Pengelønnen som med Hensyn til de paa Landet ansatte Jordemødre; da imidlertid Kjøbstad-jordemødrenes Løn ikke blev forhøjet ved Lov af 8de Marts 1856 men endnu kun udgjør det i Reglm. 21. November 1810 § 13 bestemte Beløb af 100 Kroner, og da naturligtvis Pengenes synkende Værd ogsaa gjør sig gjældende for deres Bedkommende, finder Ministeriet, at der turde være Grund til at forhøje Lønnen ad den Vej, at der ogsaa tilstaaes Kjøbstad-jordemødrene et Alderstillsæg af 30 Kroner efter 10 Aars god Tjeneste i samme Kjøbstad. Dette Alderstillsæg bør selvfølgelig forsaavidt de allerede ansatte Jordemødre angaaer regnes fra deres Ansættelse; men det er formentlig naturligt, at heri kommer til Afgang, hvad der ifølge vedkommende Kommunes frivillige Bestemmelse maatte være tillagt Jordemøderen i Løn mere end den nu bestemte Løn af 100 Kroner. De ovenfor omhandlede Forslag om en Forhøjelse af Pengelønnen for de paa Landet og i Kjøbstæderne ansatte Jordemødre ere tiltraadte af det Kongelige Sundhedskollegium, og da det med Hensyn til Lønnens Udbetaling vil være heldigst, om Forhøjelsen af Lønnen regnes fra Begyndelsen af et Kvartal, har man anset det for rettest, at Bestemmelserne træde i Kraft den 1. April d. A.

Svad dernæst angaaer den i Lovgivningen foreskrevne taxtmæssige Betaling for Jordemødrenes Tjeneste, da udgjør denne nu for en Gaardmands Kone mindst 4 Kroner, for en Huusmands Kone mindst